

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: K 200.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 24 Din.

polletno: 12 „

četrletno: 6 „

Leto II.

Dunaj, 8. februarja 1922.

Št. 6.

Čudni ptiči.

23. šte. „Freie Stimmen“ kvasi zopet o predmetu, ki so ga že tolikokrat prežvekovale, da se je moral že vsak, ki ima malo pameti, naveličati brati vedno zopet isto godlo. A kaj! Papir je potrpežljiv in bralci „štince“ „denkfaul“. Menda pa se jim sploh ne zdi vredno brati takih klobasarij. „Die Arbeit der slovenischen Irredenta!“ Par trditev brez vsakega dokaza. Takrat pobožno zaviti oči in iz tinjskih tolanov, škocijskih divjakov so na enkrat postala pohlevna, nedolžna jagnjeta. Pa da bi posuroveli pijanci mogli komu kaj žalegu storiti? To se iredenti sanja. Da so č. g. Limplna malo oprasnili, eh, to je nedolžna zabava „hajmatrajlarjev“. Saj ni bilo do smrti. To je bil špas. Čuš še živi. Da enkrat pretepejo č. g. Poljanca, drugikrat Štiha, tretjikrat starega Čarfa, to seveda ni nič. Ne, za hudica, to ni organizirana posurovelost. Nasprotno to je nemškemu Wodanu zaslužno delo. Saj so vsi ti čuš in ne ljudje.

Da delamo v kulturnih, političnih in gospodarskih društvih, ki jih imamo še izza časa monarhije, to je naša pravica. Nemci in njihovi podrepaniki lahko teknujejo z nami, ampak pošteno in ne z tuljenjem, palicami in surovim govorjenjem kakor Tinčani s svojim učiteljem. To so indijanske metode! Sramota za našo lepo Koroško! K našim igram imajo vsi pristop, ki se znajo spodobno obnašati. Teleta je pa treba zapreti v hlev. V gostilno jih menda tudi Nemci sami ne spuščajo. K našim zborovanjem lahko pošljejo vladnega zastopnika. Saj teh § 2 shodov ni toliko in uradnikov imamo tudi dosti. Pa če se bodo tudi prepričali, da je vse, kar delamo, v okvirju obstoječih postav, do nemški „cajtungsšmirar“ še vedno trobil svoje, obrekoval in se lagal, ker od tega živi in mu je že prešlo v meso in kri.

Naše igre so jim najbolj v želodcu. Razumemo. Dokler ima naše ljudstvo veselje na taki zabavi, je to znamenje, da je še pošteno. Tega pa ravno oni nočejo. Oni hočejo, da postane tudi Slovenec surov kakor je nemškutar, pretepač in pijanec. Potem še le postane „heimatreu“, potem še le se je nemško-nacionalni politiki zapisal z dušo in telesom. V tem grmu tiči zajec. Odtod jeza na naše igre.

In kaj zahtevajo od nas? Dan na dan skuša prepričati vsenemško časopisje svoje vernike, da Avstrija ni zmožna življenja, v Pariz hodijo jamrat, pariški „Le Matin“ piše: „Avstrija na predvečer katastrofe,“ te jeremiade porablja v skupščini v Beogradu in opozarjajo na trenutek, ko bo konec nesrečnega srednjeevropskega položaja. Mi odkrito povemo, da si ga ne želimo, ker bi bilo ljudstvo silno udarjeno. Od nas pa ti nemški tiči v „štincih“ zahtevajo, da farbamo ljudstvo. Pripovedujmo naj: „Avstrija ima korenine do pekla, vse je lepo in dobro v republiki, bogati smo, vsega imamo dosti, republika so nebesa. Mein Liebchen, was willst du noch mehr.“ Tako naj mi pišemo! Če povemo to, kar od Nemcev vsaki dan slišimo, smo seveda iredentisti, oni pa bodo kmalu popokali od samega patriotizma. Če je to iredenta, da ljubimo svojo koroško zemljo, svojo pesem, svojo poštenost, da se ne maramo sramovati svoje matere, da ljubimo in spoštujemo svojo slovensko mamičo, če je tudi revna in priprosta, če je to iredenta, da ne maramo prodati svoje duše in

svojega prepričanja za frakelj žganja, potem se s ponosom imenujemo iredentiste.

Naj nas sodijo po dejanjih, naj nam dokažejo, kje in kedaj smo govorili ali delali kaj proti državi. Naj nam dokažejo kje in kedaj smo povdarjali, da je „die Pflicht der Slovenen in Kärnten, alles auf die Wiedervereinigung mit Jugoslawien vorzubereiten“. Samo senco dokaza naj nam prinesejo! Boj kakor ga vodi nemško časopisje, predvsem „štince“ proti nam, je nepošten in kulturnega človeka in naroda nevreden. Kako sodijo pošteni Nemci sami in s kakimi čustvi se morajo vkloniti hujskariji — tudi v tem članku „štince“ zopet hujskajo — je najboljši dokaz, kar je rekel eden, ki je moral razgrajati v Škocijan „Treib ma die Kaiblar obe“. S pravimi poštenimi Nemci se vsak trenutek upamo sporazumeti in z njimi v miru živeti. Slovenec in nemškutar, zvestoba in izdajstvo pa sta kakor ogenj in voda. Nemci, ne poslušajte izdajalcev, ki jih morate tudi vi zaničevati in mir bo v naši skupni domovini Koroški.

Kakor pri nas.

Nemški junaki so na koroško glasovanje kaj ponosni. Ljudji, ki so vso stvar vodili na Koroškem, so poslali v zapadno Ogrsko in so tam sijajno propadli, tako, da zdaj v Celovcu ne vedo kam z napisom „Oedenburgerstrasse“.

Koroško taktiko pa posnemajo tudi tam, kjer so deželo srečno po svojih uradnikih — junakih — zasedli. A ogrski Nemec ni tako pohlevna duša kot koroški Slovenec in se je postavil po robu zoper ljudi, ki so se mu poslali v deželo, pa hočejo tam igrati gospoda, kjer si še kruha niso prislužili.

„Reichspošta“ mora z dne 15. januarja poročati: Pošta v Burgenlandu ne deluje — kakor pri nas, vprašajte naročnike „Koroškega Slovenca“! Uradniki ne dobivajo plače — kakor naši duhovniki. Pri zamenjavanju ogrskega za avstrijski denar ni nobenega redu, prebivalstvo ne mara avstrijske krone in hoče plačila v ogrskem denarju. Profi občinskim zastopom nastopa avstrijska vlada tako, kakor Ogrri nikdar niso nastopali. Občinske zastope so vse razpustili — kakor pri nas — upostavili so tuje pritepenice za komisarje, najrajši ljudi, ki so bili v sporu z večino ljudi — kakor pri nas. Le to je tam drugače, da se občinski odbori upirajo in slavnim komisarjem občin ne marajo izročiti. Vsenemci in socialni demokratje hočejo proti vsej postavi vladati občine — kakor pri nas. Najlepši je slučaj v Mattersdorfu: Odstavili so tam župana in občinski odbor ter postavili za komisarje dva socialdemokrata; eden je še le 26 let star. Ljudje v Mattersdorfu pa so v občinskem zastopstvu imeli vedno izkušene, priletne može, ne rudeče pobe. Drugi komisar Höfle pa je v Baden zapustil ženo in troje otrok ter hoče v Mattersdorfu kot župan živeti v konkubinatu z tujo žensko. Mattersdorferji so zdaj rekli: Ljuba Avstrija! Take komisarje, če nimaš boljših, kar za se ohrani, mi jih ne bomo redili; če ne bo šlo iz lepa, bomo napeli druge strune.

Oskrbnik Burgenlanda, Davy, je na to na poziv socialnih demokratov Mattersdorferje obvestil, da pride podžupan iz Dunajskega No-

vega Mesta nad nje z 10.000 delavci, če slavnih dveh komisarjev ne puste uradovati. Istim je bilo to preveč; prišlo je 200 mož na županstvo in so zahtevali od občinskega zastopa, naj vstraja in ne odneha. Ko so v Dunajskem Novem Mestu junaki videli, da prihaja v Mattersdorf 200 kmetov s koli, se je 10.000 avstrijskih junakov ustrašilo in so ostali raje doma.

Zanimivi dogodki so se vršili v Golsu. Orožniški inspektorat je od občinskega zastopa zahteval poročilo o političnem zadržanju učiteljev in župnika — kakor pri nas slavnih „Heimatsdienst“. Na to je novi avstrijski občinski zastop pod vodstvom nekaterih pristašev Bele Kuna priredil javen zbor, ter so sklenili: „Schmeisst's aussi das ganze G'sindl“. Zapodili so učitelja in župnika in nekaj drugih poštenih domačinov — kakor pri nas! Ljudje so se pritožili, na to je prišel uradnik okrajnega glavarstva ter se je dobro zabaval v družbi Bela Kunevcev.

Povsod vohajo iredento in ogorčenje ljudstva je nepopisno! Te dni beremo, da vsled teh lepih avstrijskih dogodkov odstopi deželni oskrbnik Davy. A kaj to pomaga, ko v državi sploh ni redu, sploh ne veljajo postave. Kako dolgo bo ta pust še trajal?

Našim volilcem in kmetom!

Ker nemški listi niso pisali o tem, kako je prišlo do tega, da ima Koroška rudečega deželnega glavarja in ker posebej bauernbündlerski zaupniki in govorniki na shodih (neki Durchschlag v železnokapelskem okraju je tudi med njimi) udrihajo po nama z g. Kraigerjem, češ, midva sva temu kriva, pojasnim svojim ljudem sledeče: Ljudem, ki niso volili z nami, nisva dolžna dati nobenega obračuna. Da ima danes Koroška rudečega deželnega glavarja, sva s Kraigerjem kriva v toliko, da nisva hotela glasovati za kandidate (Šumija, Lemiza, kapetana Petra), ki so se je pred plebiscitom in potem postavili na odločno Slovencem sovražno stališče. Die allerdümmsten Kälber wählen ihren Metzger selber. Krive so nemške meščanske stranke same. Kako so med seboj intrigrirale! Danes so imele tega kandidata, jutri spet drugega. Toraj kriva je needinost nemških strank in solidarnost socialističnega kluba. 18 mož in jedno žensko šteje, vsi so jedini in solidarni. Meščanske stranke štejejo 23 na 5 strank razcepljenih poslancev. Sva 2 Slovenca, ki velikokrat odločujeva, 8 kršč. socialcev, 8 bauernbundlerjev, 1 narodni socialist in 4 od velenemške stranke. Kaka needinost je pri teh, kažejo razni prizori v deželni zbornici.

Dne. 24. decembra 1921 smo glasovali o postavi na davke pri poslih in delavcih. Odločno sva s Kraigerjem bila vsakokrat na mestu in glasovala za predloge, ki so v korist kmetom in obrtnikom, a nikdar v škodo delavcem. Da smo bili velikokrat v škodo kmetom preglasovani, je krivo to, ker se je klub nemških fortšritlerjev, v katerem so bauernbundlerji in aldajč poslanci, cepil in so zastopniki mest in uradnikov zmiraj glasovali s socialisti, ki so se odločno potegovali za predlog svojega tovariša Laggerja, koroškega finančnega ministra.

Der Eine sass, der andere stand,
Das ist der deutsche Nationalverband.
Sagt der Eine: Ja, sagt der Andere: Nein
Dann stimmten sie an: Die Wacht am Rhein.

Toraj, precartana nemškutarija! Pusti naju z g. Kraigerjem pri miru. Ti naju nisi volila in za najino politično taktiko sva odgovorna samo svojim volilcem in ne drugim. Veste kaj! Na shodih in v Celovcu zahtevajte od svojih poslancev, da se naj ločijo od burgarjev in grajščakov, ter s krščanskimi socialci se naj združijo v močen nepolitičen gospodarski klub. Laj losn die bindišen hajlande! Poljanec.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Narodne manjšine. Dne 23. januarja t. l. se je zglasila pri zveznem predsedniku dr. Hainischu deputacija čechoslovških nižjeavstrijskih kmetov in sledeče zahtevala:

1. Naj se postavno določi, kdaj in kakšne šole naj se postavijo za narodne manjšine; kako naj se upravljajo te javne šole in kako naj se kontrolirajo po narodnih manjšinah; naj se določijo splosne smernice za pravice narodnih manjšin v uradih; naj se dopusti kulturno združenje slovanskih manjšin v Avstriji (Čehov, koroških Slovencev, hrvatskih burgenländerjev).

2. Ustanovitev javnih čeških ljudskih šol v 20 nižjeavstrijskih občinah.

3. Naj se upelje češki jezik kot učen predmet v vseh javnih nižje- in gornjeavstrijskih šolah, da se tako omogoči razpršenim udom narodnih manjšin izobrazba v maternem jeziku.

4. V vseh nižje- in gornjeavstrijskih kmetijskih šolah naj se vpelje češčina kot obvezen predmet.

5. Naj se ustanovi dvorazredna češka kmetijska šola blizu Dunaja.

6. Naj se ustanovi stolica za češki jezik in za češko kulturno zgodovino na poljedelski visoki šoli in na dunajski univerzi.

7. Naj se zasede stolica za slavistiko in naj se ustanovi stolica za slovansko pravo in za pravo nasledstvenih držav.

8. Takoj naj se skliče konferenca narodnih manjšin, naj se upostavi sosvet narodnih manjšin v uradu zveznega kanclerja in naj se narodnim manjšinam da pravica do delegatov v deželne kulturne svete.

Predsednik dr. Hainisch je obljubil, da bo vzel te zahteve v dobrohotni pretres.

Vsenemški listi spravljajo te zahteve v zvezo z čehoslovaško-avstrijsko pogodbo. Temu pa ni tako. Zahteve narodnih manjšin imajo svojo podlago v pariški mirovni pogodbi, ki izrečno povdarja varstvo narodnih manjšin.

Kredit za Avstrijo. Finančni minister dr. Gürtler biva v Pragi in se pogaja s čehoslovaško državo za Avstriji obljubljeno posojilo v znesku 1/2 milijarde čehoslovških kron. Pogajanja potekajo ugodno. Za prvo potrebo dobimo 100.000 čisl. kron.

Jugoslavija. V parlamentu je bila podaljšana trgovska pogodba med Jugoslavijo in Avstrijo do 30. junija t. l.

Državni dolgovi Jugoslavije znašajo 2 1/2 milijardi francoskih frankov, 5 1/2 milijard dinarjev, 200 milijonov jugoslov. kron in 200.000 švicarskih frankov, skupno v avstrijski veljavi 2.294 milijard.

Svojemu kralju Aleksandru so zvišali državni prispevek od 2,4 milijonov na 18 milijonov dinarjev za vsako leto. Za notranjo opravo nove kraljeve palače so dovolili 6 milijonov francoskih frankov.

Železniški tarifi po vsi Jugoslaviji se zvišajo za 50%.

V parlamentu rešujejo proračun za tekoče leto in ga bodo bržkone rešili samo za dva meseca, to je za sušec in april t. l.

Mariborskemu škofu, ki je že od jeseni lanskega leta težko bolan, je podelil kralj Aleksander red sv. Save I. razreda.

Mažarska. Vojaščina. Na pritisk antante so sklenili na Mažarskem novo vojaško postavo. Vojaška obveznost odpade. Prostovoljnih vojakov ne smejo imeti več nego

35.000 in sicer 1750 oficirjev, 2334 podčastnikov in 30.916 prostakov. Tisti, ki imajo dopust, se štejejo k aktivnim vojakom, novih ne smejo sprejemati dokler niso prejšnji res odslavljeni, uradniki, ki upravljajo vojaške zadeve, ostanejo civilisti, ne smejo nositi ne uniforme, ne orožja, ne smejo se udeleževati vojaških vaj. Oficirji se smejo do 1. julija t. l. rekrutirati samo iz prejšnjih aktivnih oficirjev. Državnih logarjev (jagrov) ne sme biti več nego 624, vojnega orožja ne smejo nositi — ne se udeleževati vojaških vaj.

Policistov smejo imeti 12.000, policijskih uradnikov in inšpektorjev sme biti samo 1500 oboroženih. Orožnikov sme biti 12.000, od teh samo 600 oficirjev. Policija in orožništvo je podložno notranjemu ministerstvu; šole za vojaške in uradniške otroke učnemu ministerstvu.

Ali jih bo bodlo! Odkar ta rod obstoji, mu je bila puška, sablja, konji in vojska največje veselje. „Včasih je lušno b'lo, zdaj pa ni več tako...“ In draga bo ta prostovoljna vojaščina! O tem ve govoriti naš avstrijski proračun, ki izkazuje za vojaške potrebe l. 1922 celih 4.596.959.500 K izdatkov, štirikrat toliko kot v stari Avstriji cela armada z mornarico, obema deželnima brambama in obojim orožništvom.

Čehoslovaška. Velik štrajk je izbruhnil v čehoslovaških premogokopih. Udeleži se ga 135.000 delavcev. Delajo samo toliko, da se jame ne zasujejo, in da se oskrbijo bolnišnice in drugi dobrodelnici zavodi. Država izgubi na davku dnevo 4 milijone kron, železnice na tovarnih tarifih dnevno 1% milijon, delavci pa na mezdi dnevno 7 1/2 milijona K. Ob enem je izbruhnil železničarski štrajk v Nemčiji. Vlada se sicer trudi, da ga omeji ali zaduši, vendar pa kakor je čutili brez uspeha. Oba štrajka bomo občutili tudi v Avstriji. Premog je že dražji in druge stvari sledijo, če bodo štrajkali še kak dan.

Nemčija. Zunanji minister je postal dr. Walter Rathenau. Mož je židovskega rodu, spreten, govee kakor vsi njegovi rojaki, veščak v finančnih zadevah in menda tudi zelo gladek diplomat kar je že ponovno dokazal. Čudno se suče svet. Mo-gočni, 60 milijonski nemški narod si postavi židovskega zastopnika pred svet! Imajo pač tudi prav, ki trdijo, da je bila vsetovna vojska delo židovskega framaonstva, ki sili do svetovne vlade.

Proračun za l. 1922 izkazuje nad 100 milijard mark primanjkljaja; samo obresti državnih dolgov znašajo 27.946 milijard mark. Število uradništva hočejo skrajšati na ta način, da bodo v slučaju smrti ali vpokojenja zastavili samo vsako drugo mesto, dokler četrtnina vsega uradništva ne odpade.

MI IN ONI

Nemci v Jugoslaviji zadovoljni. Dopisnik „Agramer Tagblatta“ se je razgovarjal z Mauratom, glavnim tajnikom „Deutscher Kulturbund“ v Jugoslaviji, dr. Grassijem in urednikom „Deutsches Volksblatta“, dr. Perzlem. Ti so izjavili: „Mi Nemci smo v Jugoslaviji samo kolonisti. S stanjem svojega šolstva smo zadovoljni. Nekdanje mažarske šole je država oddala nam Nemcem. Hudo je samo, da nam manjka učiteljev. Želeli bi, da se naši otroci začnejo učiti srbsčine od šestega razreda naprej, da ne pride do zmešnjav. Če se prej začne, otroci ne znajo ne nemško ne srbsko. (Kakor pri nas na Koroškem. A ta razloček je, da Nemci v Jugoslaviji to uvidijo, ker gre za njih kožo. Na Koroškem pa nočejo, ker nočejo biti pravični. Op. ur.) Na gimnazijah imamo paralelke in sicer v Vršacu, Žombolji, Novem Vrbasu, Novem Sadu in Pančevu. Zahtevamo še svoje nemško učiteljske.“ — Tako Nemci! In oni so samo kolonisti, to se pravi, privandanci. Mi smo pa bili pred Nemci na Koroškem, smo domačini, nam pa Nemci niti ljudske šole ne dovolijo. Potem pa še vpijejo, kakšna krivica se jim godi v nenemških državah. Ali veste zakaj dosežejo, kar hočejo? Ker se ravnajo po Lutrovem receptu: „Tritt fest auf, reiss das Maul auf!“ To je dober recept tudi za nas, boljše kot jamrati v ljubljanskih časopisih.

Razburjen Izrael. „Štimce“ se jezijo, da smo se drznili staviti šolske zahteve in jih podpreti s podpisi. V 28. številu zopet se znani Velikovčan v članku „Die gehätschelte Irredenta“ pritožuje, da g. dr. Petek premalo spoštuje „die brave, heimattreue Geistlichkeit“. Po stari navadi grozi z ulico, če vlada odpre narodno šolo in Narodni dom. — Take grožnje so v republiki nekaj vsakdanjega in samo dokazujejo, da je res, kar trdimo: Vlada je brez moči. Vladajo pri nas tinjski tołani in nemškutarski pijanci. Nič se ne razburjajte. To škoduje vašim živcem. Varujte jih, da boste mogli prenesti še marsikaj drugega. kakšna škoda bi vendar bila za nemško kulturo, če bi lepega dne zadel „štimce“ in njene pisarje „božji žlak“. Lepo prosimo, varujte svoje zdravje. Zdaj je pust in mi imamo tudi radi malo zabave. Pri igrah nas ovirate, zato se pa pri vaših člankih nasmejimo.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

5dinarski — 20kronski bankovci jugoslovanske izdaje se potegujejo iz prometa. Finančno ministerstvo v Beogradu je z dnem 20. januarja t. l. začelo jemati iz prometa bankovce po 5 dinarjev — 20 kron, ki se glasijo na ime kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev. Od tega dneva se bodo zamenjali državni petdinarski bankovci še šest mesecev pri podružnicah Narodne banke kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, po tem roku pa samo še štiri mesece pri centrali Narodne banke v Beogradu. Opozorjamo naše čitatelje na to naredbo, da pravočasno zamenjajo take novčnice in se tako izognejo vsaki škodi.

Za pogorelce na Blatu je daroval gosp. Nedved Janez, Sp. Krčanje, 1000 kron.

Št. Jakob v Rožu. „Mili glas slovenske pesni v Rožu vekom naj doni, v Rožu vekom naj doni.“ Tako so mnogokrat peli št. Jakobčani združeni v pevskem društvu „Rožica“. Pa veseli so bili št.-jakobski pevci, zmiraj. Kdor se jezno in kislo drži, ta pač št. Jakobčan ni. „Rožica“ je bila ustanovljena l. 1897. Kmalu je zaslovela po celim Rožu in se močno gibala, dokler z izbruhom vojne ni padla slana tudi na njo kakor na vse naše organizacije. Dne 22. januarja se je zopet zbudila. Na občnem zboru smo izvolili nov odbor. Zopet bo slišal naš prelepi Rož: „Mili glas slovenske pesmi v Rožu vekom naj doni“. — Istega dne se je vršil tudi občni zbor izobraževalnega društva „Kot“. Izvolili smo nov odbor. Najboljšega iz svoje srede, ki nas je vedno bodril in kljub težavam ni klonil glave, Voričevega Joška, nismo mogli izvoliti, ker odhaja od nas. Za slovo mu obljublamo, da bomo hodili po njegovih potih, pogumni in neustrašeni in kljub teži, ki je legla na nas, veseli št. Jakobčani. Tebi, Joško, pa želimo mnogo sreče v novi domovini. —

Vogerče. Naše izobraževalno društvo prav pridno deluje. Pojavile so se na mnogih krajih manjše tatvine, vendar so prišli uzmo-viču na sled. Sicer jih je pri nas mnogo, ki so prečrtali sedmo božjo zapoved; ali glavni so vendar tisti, ki so pred dobrim letom najbolj hajlali. Še je pri nas nekaj ljudi, ki imajo dolge jezike, ki delajo zgago in prepir po vasi, a to so sami šnopsarji. Jezijo se na cerkev, duhovnike, na državo, sploh vse jim je na potu. Da, celo ob cesti postavljenih križev ne pustijo na miru. Kričijo nad današnjo draginjo, ali za šnops je denarja zadosti. Vse se izvrši, da se le en frakelc žganja dobi. Ali imamo v Vogerčah gostilno z dovoljenjem, točiti žganje in celo daleč čez policijsko uro? Narod slovenski spametuj se, da ne bomo večno tujčevi sužnji Nasprotnik nosi svoj „šnurbart“ sicer visoko, pa se mu bo že povetil. Ko zajcev zmanjka, bodo tudi lisice gladne.

Djekše. (Smrtna kosa.) Zopet je nam smrt ugrabila pridnega moža Cenceja Čerk, kateri je bil že leta 1914 po neprevidnosti, od nekega avstrijskega vojaka prestreljen skozi pljuča; trpel je celih sedem let grozne bolečine. Bil je zelo priden in globoko veren mož. Bil je vedno bolan in v veliki bedi, in to je najbrž tudi krivo, da se je za časa jugoslovanske zasedbe lotil dihotapstva na veliko žalost svojega starega očeta. „Heimatsdienst“ ga je vjel v svoje mreže, in od tistega časa je zginila družinska

ljubezen med njim in stariši. Nikdar pa ni nagajal nobenemu Slovincu in letošnje leto zelo bridko obžaloval svojo lahkomišelnost, ker je iz vseh nemških sladkih obljub prišlo razočaranje, draginja, beda in siromaštvo. Pogreb je bil naravnost veličasten, veliko vojaških tovarišev ga je spremljalo na zadnjem maršu.

Galicija. V nedeljo dne 22. t. m. smo položili k večnemu počitku Jerneja iz Obrij. Žalostnega srca smo stali ob odprtem grobu. Bil je veren kristjan, izboren gospodar, blag mož svoji ženi in dober oče svojim otrokom. Tako nam jemlje nemila smrt naše najboljši mož, ker Naradov oče in Jernej sta bila edina moža stare korenine, v katere so se obrski purgari zastojn zaganjali, da bi ju dobili na svojo stran. Sicer se ni javno vdeleževal političnega življenja ali izdajica svojega rodu ni postal nikoli, ker zavedal se je, da ga je rodila slovenska mati, in tudi vi dragi zaostali, bodite vredni svojega očeta in hodite po potih, katere je on hodil tedaj bo vas blagoslovljal iz nebeških višav. Spavaj mirno, dragi Jernej! Drag nam bo na Te spomin!

Hodiše. (Smrt.) Kakor lani v tem času, tako tudi letos ljudje zelo bolehalo. To je dobro, da imamo letos svojega duhovnika, ker umreti le ni špas. Zelo razsaja španska bolezen, pa hvala Bogu, ta nam ni vzela še nobene na oni svet. A smrt se sicer pridno oglašala. V sredo so pokopali Kacijana iz Plešerke, v četrtek pa edinega sina spoštovane Falejceve družine. Eden sin je padel v vojski v Ziljski dolini, ta si je pa nakopal bolezen, ko je moral na Turškem, celo v Sveti deželi braniti Turke pred Angleži. Veliko je moral trpeti v svoji dolgi bolezni, a ko je videl, da ni več pomoči, se je udal v božjo voljo in se lepo pripravil na smrt, ki ga je poklicala 17. t. m. v boljšo domovino. Bog tolaži potrte stariše! V petek pa so pokopali Cigvarjevih mater iz Rjavca. Dosegli so lepo starost 82 let. N. p. v m. —

Rinkole. Ker z naše vasi še nihče ni pisal v „Kor. Slovence“, bom pa jaz poskusil. Od kar smo v Nemški Avstriji se je precej pridruživši, prej so fantje veselo prepevali, da smo jih vsi radi poslušali, zdaj pa molčijo kot bi bili vsi pomrli. Fantje, vzdramite se in zapojte nam spet, drugače bo naša krona še nižje padla, če se bomo vsi tako kislo držali. Letino smo imeli bol slabo, kakor povsod. — Tudi strela nam ni prizanesla in je cerkven stolp precej poškodovana, ktere ga nam je Miklavž iz Doba, vsem v zadovoljnost, popravil.

Vogrče. Šola — die Schule. Otroci grejo v šolo — die Kinder gehen in die Schule itd. Tako smo se včasih učili v naši šoli in se tudi nekaj naučili; zdaj pa — die Schulzimmer hat eine Fussbode, eine Decke itd. Otrok me vprašuje, Ata kaj pa je to pu-svavoj. Jaz mu razkladam, pa pravi zdaj ni več byakr v šoli... Res, ni koj samo v šoli byakr ampak v celi deželi dokler se bo na ta način postopalo z nami. Ali bi ne šlo hitreje z nemščino v šoli, ko bi otroka kar imfali z kakšnim tajčekstratom, ktere ga ima gotovo Heimatdienst v svoji zalogi. Pa še za starejši čuše bi ne bilo neumno. Na kako lahek način bi bilo manjšinsko vprašanje rešeno. Kaj ne stebri države?

Št. Vid v Podjuni. Kljub temu, da je močno snežilo, je bil shod slov. političnega društva dne 15. januarja 1922 pri Voglu zelo dobro obiskan. V glavnem je narisal g. poslanec župnik Poljanec svetovni, avstrijski in koroški deželni politični položaj. Z velikim zanimanjem smo sledili poslančevemu govoru, kakor tudi govora našega rojaka Wuteja, ki je govoril o našem šolstvu, o političnem društvu ter o kmetijskih zbornicah, ki se povsod ustanavljajo mesto dosedanjih kmetijskih družb. G. poslanec je obljubil, da se bode potegoval za naše gospodarske potrebe in bode na merodajnih mestih posredoval, da dobijo naši kmetje seveda proti plačilu — nismo boljševiki — stelo iz Rosenbergovih in klosterskih gozdov. Ker so bili naši pripravljeni in ker je bila gališka žandarmerija na mestu, se je shod mirno vršil.

Celovec. Tukaj je po razsulu se nabralo veliko stvari, ki so preostale od vojske, vozov, lopat, konjske oprave itd. Ustanovil se je urad za shrambo — Bergeamt. Iste reči bi se morale, kar jih ententina komisija ni zaplenila,

razdeliti v prvi vrsti med kmete in obrtnike po celi deželi tudi v slovenskem delu Koroške. Kaj se je zgodilo? Dobili so jih samo nekteri in se obogatili z njimi, večina kmetov, še posebej slovenskih, pa niso dobili ničesar. Razne kmetijske podružnice — Gauvereini — niso bili obveščeni, drugi — saj so večina po plebiscitu nasilno prišli v nemškutarske roke — so bili gotovo obveščeni, kaj se dobi in dokdaj se je treba oglašati, pa svojim udom in kmetom pravočasno naznanili niso. Kaj ne? Do take gospode in do takega nereda bi pa naj naši ljudje imeli zaupanje!

Zvabek. (Štrajk.) Si bodele mislili kdo neki v Zvabeku more štrajkati. No, pa veste, da naša pošta štrajka. Imeli smo že okoli 20 let dnevno pošto zvezo z Pliberkom. Lani drugo polovico leta pa je začela štrajkati, da je koj trikrat na teden hodila potem popolnoma prenehala, proti koncu leta pa spet začela hoditi po trikrat na teden. Zdaj po novem letu pa je spet nastopil menda generalni štrajk in mi smo kljub visokim poštnim pristojbinam brez pošte. Nam še le čudno zdi, da ti zvesti državljani tako slabo služijo državi, ko bi imeli vendar dajati lep zgled drugim, ki niso bili tako „heimattreu“ kakor sami. Sprejeli so vse mastne službe in zagotovila od „Heimatdienst“, kako jim bo dobro, ko bo dosti denarja, zdaj pa tako zanemarjajo in puščajo svoje službe. „Heimatdienst“ je pa v svojem času tako razsikal denar, da so ga nekateri preveč dobili in so ga morali vrniti. Ko bi tudi zdaj „Heimatdienst“ malo pomazal našo pošto, da bi rajši tekla in tako izpolnil obljube, ki jih je dajal svojim „heimattreuen“. Kje so tvoje obljube, ko še tega ne moreš vzdržati, kar smo že 20 let imeli. Danes se že vsem sviti v glavi, ali prepozno. Zdaj tudi lahko spoznajo, kdo je res hotel ljudstvu dobro in na kateri strani je bila laž in prevara.

Št. Jakob v Rožu. (Hoch die Freiheit!) Zopet so začeli po stari navadi „Volksverovcev“ z hišnimi preiskavami. Dne 13. t. m. so prišli k zavednemu Slovincu Josipu Ledrerju, pd. Vrbniku v sv. Jakobu v spremstvu enega orožnika; restavrater iz Področice in Franze Siter iz sv. Jakoba izvršiti hišno preiskavo. Če bi pravilno postopali, bi se po našem mnenju brez navzočega gospodarja ali gospodinje ne smela izvršiti preiskava. Doma je bila pa samo 13letna deklica. A ti vsevedni in republikansko naobraženi možje tega niso vedeli, ali pa niso hoteli vedeti. Začeli so premetavati po vseh kotih, omarah, posteljah in sploh povsod, kjer se da kaj premakniti. Iskali pa so ob zasedbi „Volksverovcev“ v restavraciji v Področici pokradeno posteljno perilo, vrčke in sodčke za pivo. Na svoje veliko začudenje niso dobili ničesar. Mislili so namreč, da so te stvari pokradli sami „Čuš“. Najbolj zanimivo od teh gospodov je pa to, da so prej omenjene stvari iskali tudi po malih škatljicah, kjer ima gospodar, ki je prišel iz Amerike, shranjeno zlatino in druge drage stvari. Ne vemo kaj mislijo ti gospodje, da znajo čuš coprati, ter skrivati vrčke in sodčke za pivo po tako malih škatljicah. Ali pa so prišli mogoče še s kakim drugim namenom? Pripomnimo še, da se je preiskavalo samo pri Slovencih. Opozorjamo našo slavno orožniko postajo v Področici, da — predno pridejo še h kakemu Slovincu hišo preiskovat, morajo isto izvršiti tudi pri svojih priljubljenih, kateri niso samo nosili, temveč celo s konji vozili iz restavracije in katere tudi lahko pri imenu povemo. — Čeprav smo po njih mnenju „balkansko izobraženi“, si pa takih škandalov ne pustimo dopasti. Živela avstrijska svoboda v senci bajonetov!

Libuče pri Pliberku. (Naše šolske razmere.) Dolgo časa se od nas ni nihče oglašil v Koroškem Slovincu. Izgledalo je kot bi bili z vsem popolnoma zadovoljni. Vendar se nam zdi potrebno, na nekoliko osvetljimo razmere v naši ljudski šoli v Zgornjih Libučah. Najprej nekaj vrstic v slovo gospodu učitelju Bojcorju, kateri sedaj osrečuje s svojo bistrumnostjo tunelsko šolo. Slovenskega pokoljenja sicer, a menda se v svojem življenju ni učil veliko drugega kakor zaničevati in sovražiti vse, kar je slovensko. Ni še pozabljen njegova modrost o SHS klobukih. V tem smislu je vzgajal seveda tudi šolsko deco. Vreden njegov kolega je

tudi njegov šef g. nadučitelj. Stvari, že davno minule, stvari, ki ne spadajo v šolo še venomer pogreva. Otroke slov. starišev zmerje z „prügelbando“. Molitev pred in po šoli seveda nemška. Zahteval je tudi od otrok, da morajo v šoli govoriti vedno le nemško. Posebno pa se huduje na Kranjce. Značilno. Mož je namreč sam tudi Kranjec iz Kočevja doma. Toliko za danes.

Št. Ili ob Dravi. Akoravno je vse Slovence vsled nesrečnega plebiscita zadela žalostna usoda vendar ne pobešano glave. Naznanjamo vsem častitim bralcem edinega našega lista, da smo med nekaterimi drugimi občinami — tudi mi, ki spadamo v občino Logaves, pri plebiscitu zmagali — večina je namreč bila slovenskih glasov. To bi se ne bilo zgodilo, ko bi naša vrla narodna straža ne bila noč pred plebiscitom polovila in zaprla mnogo nemških razgrajčev — vsake branže — kateri so bili oboroženi z vsem mogočim orožjem, ter so imeli nalogo, naše volilce na potih do Logavesi napasti, jih raniti, ter odvrniti od glasovanja. Toda, kakor rečeno, se je posrečilo to tolpo pravočasno narediti neškodljivo. In tako smo Slovenci v Logavesi zmagali. Zdaj smo v Avstriji? Republika bi morala izpolniti, kar je podpisala; toda naši nemčurji res mislijo, da je st.-germanska pogodba „nur ein Papierfetzen“ in se šopirijo v občini. Kakor drugod so tudi pri nas vzeli naše šole v svojo oblast z geslom „Alles ist unser in der Gemeinde und die „Čuš“ müssen „kuschen“.

Pliberk. Dne 24. avgusta je kupil posestnik Jurij Nachbar iz Vidrnevasi pri Pliberku vola za 25.000 K v Velikovcu. Prodaj ga je Andrej Pogatscher iz Gleč pri Vovbrah. Na njegovo ime je bil tudi živinoogledni list od občine Vovbre izstavljen. Pa bila je smola. Posestnik pd. Lukner v Kneži pri Djekšah je par dni pozneje opazil na paši, da mu manjka en vol. Njegov sosed mu je povedal, da je v sredo v Velikovcu videl ravno takšnega vola kakor je bil njegov. Lukner se je takoj podal v Velikovec in izvedel, da mu ga je vkradel Andrej Pogatscher, kmetski sin v Glečah pri Vovbrah in prodal Juriju Nachbar iz Vidrnevasi. Lukner je prišel s pliberškimi orožniki k njemu, Nachbar je vola dal nazaj. Orožniki so mu obljubili, da dobi denar, ki ga je dal za vola. Andrej Pogatscher je bil aretiran od velikovških orožnikov in je tudi priznal, da je vkradel vola, izpovedal je tudi, da je vkradel še več živine. Bil je zaprt v Celovcu v preiskovalnem zaporu. Mesca novembra je bila pred deželnim sodiščem obravnava. Obsojen je bil na šest mesecev. Kaj pa z denarjem? To vprašanje pa oblasti ni prišlo na um ali bo dobil kupec denar nazaj ali ne. Mesca decembra pa je bil Pogatscher pomiloščen in izpuščen iz zapore. Med tem časom je hodil Nachbar od orožništva do sodišča in so mu dajali razne obljube a dobil ni nič. Naposled se je obrnil pismeno do Andreja Pogatscherja z zahtevo, naj mu plača znesek, za katerega je bil odškodovan. Pogačar mu je plačal 24.000 K. Zanimivo je pri tem, da je Pogačar, ki je vola vkradel, bil „volksverovec“. Seveda tam se je lahko naučil krasti.

Grebinj. Upali smo, da se bo naš g. župnik Leitner-Lapiarczik naučil slov. jezika. To bi bilo tem lažje, ker je slovanskega rodu, pomnčeni Poljak in zna poljsko. Saj je sicer dober duhovnik in mi bi bili čisto zadovoljni z njim. Toda danes zna ravno toliko slovensko kot tedaj, ko je prišel. Vsaj moliti bi se bil lahko naučil slovensko. Pa se ni. Moli nemško, pridiguje nemško, pri spovedi podučuje nemško. Ljudje čutijo, da jih pri spovedi ne razume. Zato hodijo še manj k spovedi kakor prej. Nekateri gredo v drugo faro, kjer je še slov. duhovnik. Pri nas mora duhovnik znati oba jezika, drugače je nesposoben za svojo službo. Obrnili smo se že na škofijstvo, a to nam noče ali ne more ustreči Ali je bilo prav, da je toliko slov. duhovnikov zbežalo s Koroške? Ali ni dolžnost naše cerkvene in posvetne oblasti, da jih pokliče nazaj?

Vetrinj. Pri nas je bila navada, da je bila enkrat na mesec nemška pridiga, v Zakamnu pa vedno slovenska. Sedanji župnik Žerjav je odpravil vse slov. pridige in vse slov. molitve. Vse nemško. Germanija je rešena. Kot nemški

pijonir se je g. župnik dobro izkazal, ali tudi kot katoliški duhovnik? Cerkev je bolj prazna kakor prej. Vse to se godi pred nosom najvišje deželne cerkvene oblasti, ona pa gleda in — molči!

Borovlje. Pri nas imamo na meščanski šoli čudne pedagoge. Eden je prišel iz Salzburga, pa se menda svoj živ dan nič drugega ni učil kakor: „Deutschland, Deutschland über alles“. V šoli poprašuje, kdo je Nemec. Rojene Nemce v Borovljah lahko na prste naštejemo. Kar jih je, so privandraci. Otroke, ki se ne izdajo za Nemce v šoli pod vodstvom učitelja zasmehujejo in zmerjajo s čuši. Če bi taki vzgojitelji ljudstva samo malo poznali otrokovo dušo, bi morali vedeti, da se tako zmerjanje in zasramovanje neizbrisno vtisne v otroško dušo. Nam je to, kar vganjajo prav, ker vemo, da postanejo iz zasramovanih otrok najodločnejši Slovenci.

Bekšani. (Orožnik-klofutač.) Imamo na orožniški postaji v Bačah orožnika — Ebner — po imenu. Ta mož ima navado, da pri službenem zasliševanju rad klofuta. Pred kratkim je na svojem službenem poizvedovanju udaril obdolženca po obrazu. Seveda to vselej tedaj stori, kadar nikogar ni poleg. Tako je storil pred letom dni tudi z mladim fantom iz Hribra pri Ločah, kateri je došel iz Jugoslavije na svoj dom brez legitimacije! Uprašamo koroško deželno vladno ali so nji ti slučajni znani in ali smatra ta službeni nastop Ebnerja kot pravilni oziroma kaj namerava ukreniti, da se kaj sličnega ne bo več pripetilo?

Bekšani pri Beljaku. (Gospodarski napredek.) Tudi mi napredujemo. Preteklo jesen je bil napeljan električni tok od beljaške elektrarne, ki se nahaja še v naši občini, na Brnco in v Malošče. S tem smo dobili električno razsvetljavo in gonilno silo za kmetijske stroje. To je vsekakor velik napredek za naša kmetijstva, že z ozirom na občutno pomanjkanje kmetijskih delavcev in poslov. Stroški za napravo so res veliki, a ko je delo izvršeno, ima vsakdo svoje veselje. Tudi vasi Loče, Bače in Podgorje so dobile električno silo od Starega Grada. Vsak tak napredek je pozdraviti, ker se z njim povzdigne kmetijstvo in narodno premoženje.

Zvabek. Dragi „Koroški Slovenec“! Razne novice prinašaš, ki jih z veseljem prebiramo in zasledujemo, posebno, kako se gibljejo izobraževalna društva. Kako je pri nas z izobraževalnim društvom, ti moram pa potožiti, ker ti si edini naš prijatelj, zato ti zaupam naše križe. Po plebiscitu so financarji zasedli sobo. Pred par mesci so se ti odstranili, potem se je koj začelo delovanje društva. Zdaj se je pa ta soba spet oddala orožnikom, in tako je društvo spet ven vrženo. Zato smo precej ogorčeni nad tem, da se tako nasprotuje društvu, ko bi imeli njegovo delovanje le podpirati. Tako si bode moralo v kaki bajti poiskati svoj dom, če bo hotelo životariti.

ZA SLOVENSKE GOSPODINJE

Zmrzlo perilo. Z zmrzlim perilom treba posebno previdno ravnati. Pred vsem ga ne smemo zvijati in skupaj zlagati, ker se niti zlomijo in tako nastanejo v perilu luknje. Gospodinja se čudi, odkod to, da je perilo strgano. Premalo previdna je bila. Najprej moraš skrbeti, da se zmrzlo perilo otali, potem še le smeš skupaj zložiti in ga zvijati. To je važno za sedanje drage čase.

Kako ravnati z obuvalom? Od časa do časa je treba s čevljev temeljito oprati biki ali kremo z mlačno vodo in potem usnje namazati z mastjo. Čevljev moraš parkrat zaredoma namazati tako dolgo, da usnje mast čisto polagoma popije. To lahko narediš z močnim pinzelom. Kot mazilo je priporočati olje zmehšano z lebertranom.

Čebula gnije. Mnogo gospodinj nakupi sveže čebule in jo spravi v zaprtem prostoru ali jo obesi v soparen kraj. Potem gnije čebula seveda prav rada. Čebulo je treba obesiti, dokler je še toplo, na sonce, da se osuši. Za obešanje se splete lepo v kite. Ko je čebula popolnoma suha, jo prekadi z brinjem in obesi v hladno podstrešje. Nad čebulo potegni širok žakelj in zadrigni ga. Tako ne zmrzne. Nagnitih

ali mokrih čebulj ne vpleta, ker bi obbolele od nagnite še druge. Bela čebula gnije rajše od rumene. Rada gnije čebula, ki je rastla v vlažnih peščenih ali v pregnojnih tleh. Zlasti rada gnije tudi nedozorela čebula. Drobne čebule se rajše držijo nego debele.

GOSPODARSKI VESTNIK

Sadjarstvo.

Pasti za sadne škodljivce.

Ker je veliko zajedalcev, ki živijo in preobrazujejo v zemlji a na jesen ali spomladi zopet splezajo po deblu na drevo, jih lovijo napredni sadjarji s priprostimi pastmi. Videl sem dve vrsti teh pasti.

1. Odstrani v sredini debla staro skorjo in ovij na tem mestu deblo s $1\frac{1}{4}$ —2 dm širokim papirnatim pasom. Pritrdi pas zgoraj z nitjo ali špago močno na deblo. Pod pas namaši slame ali podobnega in še spodaj ovij pas z nitjo ali tukaj ne trdo. Škodljivci, ki pridejo po deblu, pojdejo v slamo. Ker si pa zgoraj pas trdo privezal, ne morejo naprej. Slamo je treba večkrat sežgati in nadomestiti z novo.

2. Ovij okoli debla papirnat pas kakor pri prvi. Pritrdi ga tudi ob spodnjem delu čvrsto. Namaži papir z limom (lepivom), ki ostane dolgočasa lepljiv. Škodljivci, ki pridejo iz zemlje po deblu, obvisijo na limu in poginejo.

Da boste imeli manj piškavega sadja in da vam ne bo cvetoder zmanjšal sadnega pridelka, zatirajte sadne škodljivce!

Dunajski trg.

Voli stanejo po kakovosti 550 do 1000, največ 1100 do 1120 K kila žive teže; bike in krave plačujejo 530 do 860 in celo 920 K kila žive teže, ovce 600 do 1150 K, koze 600 do 850 K kila žive teže. Svinje pitane plačujejo po 1500 do 1800 K kila žive teže, mlade pa po 1650 do 1750 K, teleta prvovrstna 1550 do 1650 K, druge vrste 1400 do 1530 K kila žive teže. — Sveža jajca stanejo komad 150 do 160 K, krompir stane kg 160 do 180 K, jabolka 360 do 480 K, kg, čebula 800 do 880 K, česen kg 740 K, kisló zelje kg 132 K.

Ljubljanski trg.

Goveje meso kg 34 do 36 K, slabše 28 do 30 K, telečje 40 K, svinjsko 46 K, slanina kg 74 do 80 K, mast kg 85 K, mleko liter 10 kron, surovo maslo (puter) kg 140 K, jajca komad 8 do 9 K, aprovizacija jih prodaja po 6 K, jabolka kg 18 do 24 K, najfinejša moka 24 K, najslabša črna 17,50 K, koruzna kg 17 kron, ajdova moka kg 26 K. Pšenica stane kg 17 K, rž 13,50 K, ječmen 12,70 K, oves 12,50 kron, proso kg 9 K, koruza (sirk) kg 13 K, fižol kg 14 do 15 K, čebula 20 K, krompir 6 K.

Veliki sejem na Dunaju. Od dne 19. do 25. sušca se vrši veliki sejem na Dunaju. Oglasilo se je že 4523 tvrdk, tako da so jih morali nekaj črtati ker primanjkuje prostora, kljub temu, da pripravljeni prostori obsegajo 42.000 m². Vstopnica stane 1000 K. Trgovski in industrijski krogi upajo, da se bo s tem sejmom pospešilo delo v obrti in industriji in s tem zmanjšala brezposelnost.

Borza.

Koliko je vreden naš denar? Za 1 dolar je treba dati 7998 do 8002 K, za rumunski lej 64,45 K, za nemško marko 39,94 do 40 K, za angleški funt 34,390 K, za francoski frank 674,80 K, za liro 368,40 K, za dinar 103,90 do 104,10 K, za poljsko marko 2,50 K, za švicarski frank 1564,75 K, za češko krono 155,72 K, za ogersko krono 12,38 naših.

Ali si že kaj pisal v „Koroškega Slovenca“?

OGLASI

Kdor še nima koledarja za l. 1922, naj ga takoj naroči. „Klaverjev koledar 1922“ stane 50 K, „Koledarček za mladino 1922“ (letos na novo izšel) stane 30 K. Oba koledarčka sta prav priročna, imata lepe zamorske povestice in slike. Dobita se pri Klaverjevi družbi v Salzburgu, Dreifaltigkeitgasse.

Književost — novo.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev. Kratki životopis, priredil o. Janez Pristov. D. J. Cena 40 kron. S štirimi slikami, zelo poučno. Vsem prijateljem misijonov in Marijinim kongregacijam toplo priporočamo. — Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja, Salzburg, Dreifaltigkeitgasse 19.

„Klic božji.“ Igra za dekleta v treh dejanjih. Spisal francosko o. Jože Baeteman. Cena 50 kron. Naslov kot zgoraj.

„Spreobrnjenje črne princezinje.“ Spisal Henrik Streicher. Cena 30 kron. Naslov narobe kot zgoraj.

„Koroškim Slovincem na znanje. Naznanjamo in prosimo, da koroški Slovenci odslej dalje pošiljajo naročnino za „Odmev“ in „Zamorčka“ in druge prispevke v Salzburg, Dreifaltigkeitgasse 19. Lahko pišete slovensko. —

VABILO

na letni občni zbor Slovenskega šolskega društva v Celovcu

ki se bo vršil

v nedeljo dne 19. svečana 1922 ob 2. uri pop. v Narodnem domu v Št. Jakobu v Rožu.

Dnevni red:

1. Poročilo odbora.
2. Sprememba društvenih pravil.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti.

Predsednik.

Cerkvene vesti.

Na župnijo Sveče v R. je bil investiran č. g. Viktor Ruprecht tamkajšnji provizor. Kot provizor na Kostanjah je bil nastavljen č. g. Martin Kuchler. Prejšnji kostanjski župnik Nagelšmid je prišel kot župnik na Lipo pri Vrbi.

Listnica uredništva.

J. K. v Lj. „Bogoljub“ je že v 3. št. — **Radoveden.** Eno je predolgo in se nam tudi ne zdi umestno. Drugo stoji že 3 tedne, pa smo morali vedno odložiti. — **Škofiče.** Brez podpisa ne moremo objaviti. — **Velikovec.** Ne bomo priobčili. Škoda prostora. A vsekako zanimivo, da ste tudi vi imeli isto misel. Eden zavida č. g. Grila za dinarje, drugi č. g. Riepla za „titel“ in „Kor. D.“ in „Fr. St.“ so tisti „kanal“, skoz katerega odteka „der Neid der besitzlosen Klasse“ v nemški in nemškutarski svet. Vsak ima svoje veselje. Pustimo jima ga! Prosimo kaj drugega.

LIDOVA KNIHTISKARNA

SE PRIPOROČA ZA HITRO, OKUSNO IN CENO IZDELAVO VSAKOVRSNIH DRUŠTVENIH, TRGOVINSKIH IN DRUGIH TISKOVIN, VABI, OKLICEV I. T. D.

WIEN V., MARGARETENPLATZ 7

František Čermák,

DUNAJ V.,
Mittersteig 23-15

priporoča svoj zavod
za izdelovanje

angleških in
dunajskih
pian in pianin

(klavirjev).

Tudi export!

